

EDITORIAL

Incomprensio

Cada volta que s'analisa la situació del **valencià** en la societat apareix l'incomprensio. A pesar de l'implantació en l'escola, a pesar del temps que estigues emetent la **RTVV**, a pesar dels recursos que se destinen..., l'ús de la llengua, "incomprendiblem", retrocedix. La conclusió a la que arriben els "experts" és que la culpa la té l'espanyolisme del **PP** i els "blaveros" anticatalanistes que volen que continue imperant el castellà.

En cap cas estos analistes fan la més mínima menció al fet de que lo que s'està fomentant és el **catàl** i no el valencià, i que és això lo que causa rebuig en la població, lo que fa fugir als parlants d'eixe model al·lè i d'eixa imposició que els insulta i els humilia, i els espanta cap al **castellà**.

En **política** passa una cosa pareguda. El **PP** ha estat governant als valencians més de vint anys sense una competència seria. Una societat que, en arribar la democràcia, votà a l'esquerra, al **PSOE**, durant tres legislatures seguides, de sobte se fa de dretes i vota al **PP** de forma massiva. Mai, entre les explicacions que se donen, figura el fet de que l'esquerra se llança en braços del pancatalanisme, i que ha seguit eixa circumstància la que ha espantat cap al **PP** a molts valencians que hagueren continuat votant al **PSOE** tota sa vida si este haguera seguit realment valencianista, o simplement valencià sense dependències foranes.

En les **eleccions** del passat 26 de juny el **PP** ha guanyat vots en tot l'Estat, i més en particular en **València**; al mateix temps, la **coalició** de partits que conforma el govern valencià ha perdut vots. Els analistes, principalment foranes, però també molts locals, se fan creus i no entenen com és possible que, justament en València, a on la **corrupció** ha seguit tan excessiva, el **PP** remonte com ho ha fet. L'única explicació que troben és que als valencians no els importa la corrupció. De nou revelen la més absoluta de les **incomprensions**.

Hi ha unes altres explicacions que no veuen o no volen veure. Si per alguna cosa s'ha caracteritzat l'acció de govern del **tripartit** valencià des de les passades eleccions autonòmiques i municipals, a banda de per una sensació d'inactivitat amagada baix una capa d'iniciatives purament cosmètiques, ha seguit per l'obsessiva imposició d'unes idees i criteris fruit d'un **sucursalisme** norteny (que, a més, només són la suma de tres minories), en actituds **intolerants**, quan no eixercint directament la censura.

Una altra explicació se pot afegir: la **reacció** que poden provocar en els valencians decents, honrats i treballadors les contínues denúncies,

convertides en changles i burles, dirigides, no ya a possibles persones corruptes, sino a la societat valenciana en general, a la que no han dubtat en senyalar i acusar de laxa i **corrupta**. No falten cadenes televisives obsessionades en airejar als quatre vents esta idea reiterativament, *cansinament*, mentres que, quan fan referència -de forma manco sistemàtica i insistent- als multimilionaris casos de corrupció de **Andalucía, Catalunya o Madrid...**, se cuiden molt d'evitar atribuir-los a la generalitat dels andalusos, catalans o madrilenys.

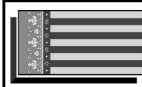
Tot això, i unes altres circumstàncies difícils de desgranar en tan breu espai, li ho ha posat, i li ho posa, molt fàcil al **PP**, que només ha de continuar proclamant, com ho ha fet a lo llarg dels anys, que respecta els sentiments dels valencians i les seues senyes identitàries. No importa si es una pose, una **farsa**; lo que importa és que manté les formes. En això, molts valencians els votaran només per a que no guanye el pancatalanisme (no el progressisme, no l'esquerra: el pancatalanisme) i no sentir-se permanentment insultats.

¿I per que no voten a **partits valencianistes**? Aci nos topetem en la nostra pròpia incomprensio. Darrere de la solució d'este misteri estan tots els partits valencianistes, com ho han estat a lo llarg de les últimes dos dècades.

Estes eleccions eren un bon moment per a que els dos partits valencianistes que se presentaven, **Som Valencians** i **REPO**, guanyaren en vots; els d'aquells farts dels anexionistes pancatalans, i els d'aquells farts de la corrupció. Però pareix que el mal nomenat "vot útil" ha fet la seua labor. Els nimis increments que han obtes a penes canvien el panorama respecte de les eleccions de desembre, o les autonòmiques de fa un any. I en esta ocasió no se pot parlar de l'atomització del valencianisme polític. Igual te que siguen quatre, que tres, que dos les opcions d'este signe, els valencians no voten a partits valencianistes.

Potser s'estan plantejant les coses **al revés**. En conte de fer partits per a influir en la societat, s'hauria de tractar d'influir en la societat primer i, en acabant, fer els partits.

Sigles de **castellanisació** -i no només idiomàtica- han fet del poble valencià un poble **sucursalista**; sucursalisme del qual s'ha nodrit -i ha fomentat, al no ser més que una altra classe de sucursalisme- el pancatalanisme per a creixer. L'única forma de trencar en esta dinàmica és fomentar l'autoestima dels valencians. I per ad això fa falta arribar a la gent i fer que coneiga lo que de veritat ha significat **ser valencià** a lo llarg de l'història, i les raons sobrades que tenim els valencians per a sentir-nos **orgullosos** de ser-ho.

PUBLICACIÓ EN
LLENGUA
VALENCIANA

LA CITA

Intente comprendre la veritat, encara que açò comprometa la meua ideologia.

Graham Greene

SUMARI

- 1
• EDITORIAL: **INCOMPRESIO**
- 2
• LLISTAT: **ACTIVITATS CULTURALS**
- CRONICA: **TAULA REDONA EN EL PILÓ**
- PATRIMONI VALENCIÀ: **SEU DEL COLEGE DE L'ART MAJOR DE LA SEDA**
- 3
• JOCS TRADICIONALS (XVI): **LA GALLINETA CEGA**
- PATRIMONI VALENCIÀ: **EL PARAGE NATURAL MUNICIPAL DE L'ERMITORI DE LA MAGDALENA**
- RECONeixIMENT: **Mª DOLORES GARCÍA BROCH, PREMI LLEALTAT 2016**
- 4
• PASSATEMPS
- FAULA: **LA LLEBRE I LA TARTUGA**

ACLARIMENT

Esta publicació està redactada en les Normes d'El Puig. Encara que es una obra col·lectiva, l'encarregat de la redacció final de cada article té llibertat per a fer-ho en la normativa d'accentuació de la seua preferència. Este tema és motiu de debat, però no de divisió, entre nosatres.

AVIS

Als qui suspengueren l'examen del mes passat els posem faena per ad este estiu.

Facen fotocopies d'est exemplar i cada volta que un amic o conegut li diga: "¡Quina calor fa!", li amolla una còpia. Si en açò no pren practica, no ho fara en res.

ACTIVITATS CULTURALS JULIOL-AGOST DE 2016

Trobarà més informació dirigint-se a les respectives associacions:

CVal (Convenció Valencianista)
www.convenciovalencianista.org
cvalencianista@gmail.com

Rogle

Vore quadro a banda en esta pagina.

10 Jul (dumenge) 10:30 h. Esplanada-pati de les Siges de Burjassot.

TOTS ELS DIES 9. Homenage a Josep Barat Novella.

Visita al Pati de Sant Roc o de les Siges, a l'ermita i al Castell-Colege Major Sant Joan de Ribera.

+Info: **CVal** i **Rogle**

CRONICA

Taula redona en El Piló

El passat 29 de juny, organitzada per l'associació **El Piló**, en col·laboració en el **Rogle** i **Convenció Valencianista**, i en la seu de l'entitat organitzadora, tingue lloc una taula redona per a parlar de "Vies i propostes de futur per a un consens valencianista".

Intervingueren **Agusti Zacarés**, **Manolo Gimeno** i **Oscar Rueda** (Vicent Sanz i Sancho, anunciat, no pogué assistir), els quals exposaren els problemes que apreciaven en el moviment i apuntaren idees sobre vies de solució.

En la tanda d'intervencions del públic -que omplia el recinte, mostra de l'interès que desperta el tema-, se feren diverses aportacions, que tingueren la repulsa des de la taula i estimularen un viu debat.

En el sopar posterior continuaren els debats entre veïns de taula.

CONTACTA EN NOSATRES

Apartat de Correus 527

46002 València ciutat

Telefon: 617 030 370

rogleconstantillombart@gmail.com

Rogle en Internet

Facebook: **Rogle Constanti Llobart**

Twitter: **@rogleconstanti**

Tots els exemplars estan, en pdf, en:

www.rogleconstantillombart.com

www.pjvalencianista.org

<http://issuu.com/rogleconstantillombart>

COLABORA EN EL ROGLE

Donar difusió ad esta publicació es la millor forma de col·laborar en nosatres. També pots fer -te **soci** (36 € a l'any) o **col·laborador** (12 € a l'any), i t'enviaré a casa tots els números que es publiquen durant l'any.

Si tens voluntat de fer alguna puntual aportació econòmica, també te quedariem molt agraïts. El nostre número de compte, en **Caixa Ontinyent**, es:

ES61 2045 6014 65 3000195833

PATRIMONI VALENCIÀ

M^aA.M.C.

La seu del Colege de l'Art Major de la Seda

En el número 115 de *Rogle* informaven de l'institució **Colege de l'Art Major de la Seda**. Dediquem l'article d'este mes a la seua seu en motiu de l'obertura al públic, el passat 18 de juny, finalitzada la seua restauració, que ha corregut a càrrec de la fundació **Hortensia Herrero**.

Declarat **Monument Historic-artístic Nacional** en 1981, el Colege de l'Art Major de la Seda -la casa del **Gremi de Velluters**- data del segle XV, patint a lo llarg del temps diferents transformacions. De la factura gòtica original quasi no queden referències; actualment es un edifici d'estil barroc com a conseqüència de les obres realitzades a mitjan del segle XVIII, que li conferiren l'aspecte en el que el coneixem.

El conjunt està constituït per un edifici principal i un hort en la part posterior. Al seu entorn hi ha diferents naus construïdes en posterioritat. Tota la parcel·la ocupa una superfície de 2.500 m².

Més allà de l'interès arquitectònic, l'edifici es rellevant per tota la decoració que conté, a més dels objectes que conserva, documents, teixits, maquinària, etc., que donen testimoni de l'importància del Colege en èpoques passades.

La frontera principal, que dona al carrer de l'Hospital, es de morter sobri i ha perdut tota la decoració pictòrica que la recobria. En ella destaca, al costat esquerre, la portada barroca de pedra. Este cos enllaça a nivell del pis principal en un frontó partit, en el centre del qual s'alça un alt relleu en l'imatge de **Sant Jeroni** i els emblemes del Colege: un lleó i un capell cardenalici, obra atribuïda a **Ignaci Vergara**. Baix de l'imatge apareix l'inscripció *Año 1756*. A cada costat hi ha un balcó en baranes de ferro forjat i pis decorat en taulellets de ceràmica policromada; cap a la dreta hi ha tres balcons més de les mateixes característiques. A la part de baix s'obren unes finestres rectangulars en barrots.

Nomes traspasar la porta principal hi ha un gran arc decorat en esgrafiat i pintures en blau que dona pas a l'edifici noble; a la dreta del portal una escala d'estil barroc dona accés a l'entresol, ocupat per quatre habitacions decorades sobriament i en sostre en vigues de fusta. Tancat se troben l'archiu del Colege i el laboratori. A l'esquerra del portal, l'escala principal, de tres trams en escales entaulellats en ceràmica, nos porta al pis principal, en el que el vestibul dona pas al Saló d'Actes i a la Capella.

El vestibul d'este pis se coneix com a **Sala de la Pometa** pel paviment format per rajoles en un dibuix barroc característic denominat de la pometa. El saló principal, conegut com la **Sala de la Fama**, es l'espai més important del conjunt arquitectònic, puix se pot admirar el paviment de taulellets del segle XVIII en l'alegoria de la Fama en el centre, rodejada per les quatre parts del món, que simbolisen l'admiració universal per les sedes valencianes. En el sostre, una pintura de **Josep Vergara** representa a Sant Jeroni. En este saló s'exhibix una de les pintures que millor contenen l'història del Colege, es tracta d'un retrat de **Joaquim Manuel Fox** (1730-1789), que fou alcalde de **València** i, com a mestre seder, fou el primer "espia" industrial. Se conta que va simular la seua mort per a traslladar-se a **França** d'amagat i descobrir la tècnica del moare, que portaria a València, millorant-la.

La **Capella** es un altre dels espais a on la decoració ceràmica del paviment resulta molt original, en taulellets partits en diagonal. També es original l'ornamentació dels murs i del sostre. Als peus de la capella queda u dels pocs elements gòtics que nos han arribat, una escala de caragol.

Els annexos laterals, situats a peu de carrer, s'utilisen com almagasens i per a guardar la rellevant col·lecció de maquinària tèxtil i d'uns altres objectes de la col·lecció que alberga l'institució (utensilis de treball, peces de passamaneria, mostres de vellut, espolins, palmitos, etc). U

d'ells s'utilisa com a botiga, oberta en un dels extrems de l'edifici, coneguda com **Espai Seda**. D'estos espais es important destacar els revestiments de taulellets en les parts baixes dels murs i el paviment ceràmic en motius geomètrics.

A banda de l'excel·lent col·lecció de teixits i l'extraordinària decoració de l'edifici, l'institució posseix l'archiu gremial més important de **Europa**; consta de 48 pergamins, 660 llibres i 97 caixes d'archiu, en els que s'arreglegen cinc segles d'història.

ALEGORIA DE LA FAMA.
PAVIMENT DEL SALO D'ACTES

CAPELLA

La gallineta cega

Es traça en terra un rogle gran, en consonancia en el numero de jugadors. Hi ha u que paga, al qual li tapen els ulls en un mocador i el coloquen en mig del rogle. Tots els demes es fiquen dins i comencen a menejar-lo, de tal manera que pegue voltes sobre si mateixa per a que perga l'orientacio.

Un jugador, que fa de "amo", es dirigix al que paga dient-li:

–Gallineta cega, ¿qué has perdut?

L'atre contesta:

–Una agulla i un canut.

I seguix el dialec:

–Busca'l pel terrat.

–No que me tornare gat.

–Busca'l pel fumeral.

–No que me tornare pardal.

–Puix, llavors: ¡Busca qui t'ha pegat!

Tots li peguen palmadetes per tot el cos i ell intenta agarrar ad algu. Quan ho conseguix ha d'endevinar el nom del jugador, palpant-li la cara i la roba.

Llavors, si endivina qui es, este paga, i tornen a escomençar. Si no endevina de qui es tracta continúa buscant.

RAJOLAS "LA GALLINETA CEGA".
JARDI EL BOSCANY, MANISES

RECONeixIMENT

Mª Dolors García Broch, premi Llealtat 2016

El passat dia 10 de juny el **Grup d'Accio Valencianista** entregava el premi "**Llealtat 2016**" a Na **Mª Dolors García Broch** en reconeiximent a la seua llarga trayectoria en defensa de la cultura, l'identitat i dels interessos valencians.

La seua familia i molts amics volgueren acompanyar a **Lola** en un acte que resultà entranyable. La sala a on se celebrà el sopar estava plena, i fon numerosa la presència de representants d'entitats valencianistes, aixina com les adhesions –d'alguna de les quals se feu llectura en l'acte- en reconeiximent pel premi. Totes elles coincidien en els sobrats **merits** que reunix una dona que, des dels primers moments del resorgir del **valencianisme**, a finals de la decada dels anys 70 del

passat segle, es compromete en este renaixer implicant-se en diferents associacions que, acabada la llarga dictadura, sorgien -o resorgien- per a contribuir a l'expansio del conreu de la llengua i cultura valencianes i, encara mes, la defensa de l'identitat valenciana. **Lola** fon una de les cares visibles del moviment i hague de suportar –i ho feu en la **fermea** i **valentia** que ha mostrat a lo llarc de la seua vida– l'agressivitat dels grups i circuls que havien anant programant l'extermini del poble valencià i de les seues singularitats a l'ombra del franquisme, participant i sent agents de l'imperialisme anexioniste catalaniste, i per als que persones com **Lola** resultaven un destorp massa gran.

Valent, com no podia ser d'una atra manera, fon tambe el discurs de la premiada, en el que compartia el premi en tots els que han participat en la lluita valencianista.

Nosatres destacarem que el seu pas per la **politica valenciana** marcà un periodo en que el valencianisme conseguí tindre veu i vot, inclus cogovernà, en les mes importants institucions valencianes i, si alguns dels seus companys de partit pergueren el nort, ella es mantingue fidel -l-leal- als ideals que feren possible el naiximent de **Unio Valenciana**.

Lola es, ademes, amiga i col·laboradora del **Rogle**, per lo que este premi nos toca mes fondo. ¡Enhorabona Lola!

LOLA EN L'ENTREGA
DEL PREMI

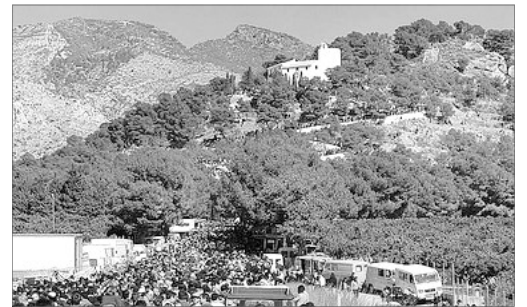
PATRIMONI VALENCIÀ

El Parage Natural Municipal de l'Ermitori de la Magdalena

El **Parage Natural Municipal de l'Ermitori de la Magdalena**, localisat en el terme municipal de **Castello**, fon declarat com a tal en 2006.

La zona, en una extensio de 14,05 ha i a 111,3 m sobre el nivell de la mar, està considerada com una de les primeres estribacions del **Desert de les Palmes**. En la part mes elevada del tossal s'erigixen el **Castell del Fadrell** i la **Ermita de la Magdalena** (dels quals donarem informacio en el **Rogle 117**).

La vegetacio del parage la forma una coberta arborea de **pi**, baix la qual s'esten un sotobosc format per **xara mediterranea**. Es tracta d'antics bancals de cultiu, dispostos de forma concentrica entorn a l'ermita i el castell, que han segut recolonisats per la vegetacio silvestre, de lo que dona testimoni el fet de que encara permaneixen alguns eixemplars de **oliveres** i **garroferes**. En la zona nort de la lloma esca-sseja la vegetacio, quedant a la vista el mant rocos. L'especie dominant en la zona arborea es el **pi carrasca** de fulles molt mes curtes que les del pi pinyoner.

PANORAMICA DE L'ENTORN DE L'ERMITA EN DIA DE
ROMERIA

Entre la fauna que habita el parage destaquen quatre especies protegides: el **sapo** i la **granota comuns**, el **pardacho ocelat** i la **culebra bastarda**. Tambe se pot trobar la **tartuga europea**, catalogada com especie vulnerable. Per lo que fa a les aus destaquen, com a especies protegides, la **terreroia comuna**, el **gayo** i el **formenter**; i, com a especies tutelades, el **teuladi comu**, la **cotorra de Kramer** i l'**estornell negre**. Per la seua banda, les especies de mamífers protegides en la zona son: la **musaranya gris**, el **lliuro careto**, l'**ariço europeu**, la **fugina**, el **teixo**, la **mustela** i la **farda roja**.

L'ocupacio humana data del **Neolitic** segons constaten els vestigis del jaciment de **La Magdalena**, que es troba en el mateix cim. En el castell s'han efectuat excavacions arqueologiques des de 1996 fins a 2003. Cinc jaciments mes es localisen en un radi d'un quilometro. En l'interior del perimetro amurallat que corona el cim, i entre el que s'intercalen algunes torres de planta circular, sobreixen intermitents allineacions, la major part d'elles d'estructura quadrangular, que s'adscriuen al periodo del **Bronze**.

Els castellanencs fruixen d'este espai public durant l'any en multiples ocasions, pero molt especialment el dia de la **Romeria de les Canyes**.

Resol l'acrostic del costat a partir de les definicions.

1. Bastó que simbolisa l'autoritat suprema, antigament utilitzat per reis i emperadors com a símbol distintiu. Actualment l'utilitzen en alguns actes públics algunes confraries o congregacions.
2. Part superior d'una columna que generalment està decorada en molures o uns altres elements segons l'orde arquitectonic al que pertany.
3. Lloc destinat a guardar els ossos dels difunts quan se trauen de les sepultures per a tornar a soterrar en elles.
4. En el cristianisme, home que ha rebut les ordens sagrades i per tant està destinat al servici del cult diví i de la comunitat cristiana.
5. Se diu d'allo que resplandix, que emet o reflectix la llum.
6. Cella en una preso normalment destinada a incomunicar als presos. Antigament era un lloc subterraneu i obscur i generalment la podien trobar en castells o fortificacions similars.
7. Excusat col·lectiu en diferents compartiments, separats o no, que aboquen en un únic conducte o en una sanga, utilitzat encara en campaments, instal·lacions militars antigues...
8. Arbust de la familia de les rosacees, en flors menudes de color blanc o rosa. Creix de forma silvestre en el camp o la muntanya. El seu fruit en pomell es negre quan està madur, se menja cru i també s'utilisa per a elaborar melades.

La solucio a peu de pagina.

PARAULES VERTICALS

1. Gravar o fer relleus en pedres o metalls en un cisell, per exemple en l'ofici d'escultor.
2. Captar per mig dels sentits imatges o sensacions externes. Rebre uns diners o equivalent per la realisacio d'algun servici o treball.

			1.		2.			
1.								I _ _
2.		P						_ _
3.		S						_ _
4.				R				_ _
5.		L						_ _
6.				A				_ _
7.								N _
8.		B						_ _

FAULA

MªA.M.C.

La llebre i la tartuga

Aço era una **llebre** molt creguda que sempre pretenia ser mes que ningú.

–iPesada, lleva't d'enmig! iSempre estàs marejant! iEres tan lenta que quan arribes al mercat ya sera l'hora de tancar! –es changlava a tota hora la **llebre** al vore a la **tartuga**.

La **tartuga**, avorrida ya de sentir-la, li va dir.

–iSempre estas burlant-te de mi! Açó no pot seguir sempre aixina iEstic farta!

I aquella, fent **chança**, li contestà:

–¿I com penses canviar-ho?

–Farem una **carrera** –li **propongue** la **tartuga**– i, si guanye, deixaras de molestar-me.

La **llebre** va acceptar molt contenta i a punt de començar la **carrera** enca-

ra li va dir.

–iChe! ¿Cóm se t'ocorre reptar-me a fer una **carrera**?

Pero la **tartuga** li va respondre que encara era pronte per a pensar en guanyar.

Ningun animal volia pedre's la **correguda** i tots van acodir.

El juge donà la senyal d'eixida i la **llebre** va eixir escapada deixant alla **arrere** a la pobra **tartuga**.

Al cap de poc, la **llebre**, en vore que havia deixat molt llunt a la seua competidora, es va ajocar a l'**ombra** d'uns arbres.

–Esta **tartuga** encara tardarà les seues hores en arribar fins aci

–pensà. I es va riure quan va vore a l'atra passar pel seu costat tan acolorada, i llavors li preguntà si li abellia fer un descans i menjar-se una safanoria.

–La que riga l'ultima riura millor –fon la resposta.

–iEsta **tartuga** està fava! iEs pensa que guanyarà la **carrera**! –va dir la **llebre**.

I poc despuix se posà a fer una **sesta** a la soca d'un arbre.

Pero, una hora mes tart, va despertar de la seua llarga **becadeta**. iNo podia creure lo que veen els seus ulls! La **tartuga** havia traspasat la llinea de meta!

Tots els animals van anar a donar l'enhonorabona a la vencedora. –iVixca! –cridaven tots.

Tots estaven feliços. Tots excepte la **llebre**, que havia depres una bona lliço i no va tornar a molestar mes a la **tartuga**.

Aixina que, conte contat, conte acabat.

Faula d'Esopo reproduida de rondallesvalencianes.wordpress.com, en unes menudes adaptacions

GLOSSARI (paraula/ sinonims: definicio)

Carrera/ correguda: Competicio per a vore qui corre mes i aplega el primer a una meta.

Llebre: Mamifer rosegador molt paregut

al conill pero mes gran, en el pel lleonat pel llom i blanc pel ventre, orelles llargues, coa curta i blanca per baix.

Sesta/ becada: Dormida curta que es sol fer en acabar de dinar.

Becadeta: Sesta breu.

Tartuga/ Tortuga: Reptil mari o terrestre que te el cos protegit per una closca, de la qual nomes sobreixen les extremitats i el cap.

Solucio:

Verticals: 1. CISELLAR 2. PERCEBRE

1. CEPTRE 2. CAPITELL 3. OSSARI 4. CLERC 5. RELLUENT 6. CALABOS 7. LATRINA 8. ALBARZER

I RECORDA...La nostra primera paraula es **cisellar**. Un **cisell** es una ferramenta de metal en boca acerada de doble bisell, que servix per a treballar la pedra o el metal a colp de martell. El colp pegat en un cisell es una **cisellada**. L'especialiste en cisellar es un **cisellador**. Està **cisellat** allo que està treballat en un cisell. Eix. *El pedrapiquer cisella la pedra per a la construccio.*

La nostra segona paraula es **percebre**. Diém que està **percebut** allo que s'ha conegut per mig dels sentits; també, allo que s'ha rebut per un servici realisat. Eix. *Va percebre una olor estranya a l'entrar en la casa.*